

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Analýza funkcí francouzských časů (plus-que-parfait, passé antérieur, futur antérieur) – srovnání s češtinou

Diplomantka: Kristýna Mezerová

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

Rozsah: 88 stran vč. bibliografie a vlastních příloh

V předkládané práci si autorka klade velmi zajímavou otázku, a sice jakým způsobem čeština řeší absenci ekvivalentů francouzských slovesných časů vyjadřujících předčasnost (tj. plus-que-parfait, passé antérieur, futur antérieur). Jedná se o velmi zdařilou bakalářskou práci, která vychází z konkrétních předpokladů a testuje je důkladnou kvalitativní analýzou vzorku vět z paralelního korpusu Intercorp.

V teoretické části práce autorka nejprve vymezila základní gramatické kategorie sloves českých i francouzských, zvláště se přitom zaměřila na kategorie času a vidu/aspektu a shrnula hlavní funkce tří francouzských slovesných časů, které stojí v centru jejího zájmu. Ve třetí kapitole (s. 24-27) pak představila vlastní hypotézy o možných prostředcích, které mohou vyjádřit význam předčasnosti v češtině. V rozsáhlé čtvrté kapitole (s. 28-64) postupně analyzuje vzorky dvaceti vět pro různá slovesa ve třech studovaných časech a jejich české ekvivalenty. Dochází přitom k zajímavým závěrům, shrnutým na s. 65-67; cenné je například zjištění, že čeština ve většině případů dokáže vyjádřit předčasnost i jinak než přidáním dalšího lexikálního materiálu (tj. zejm. adverbii, s. 66).

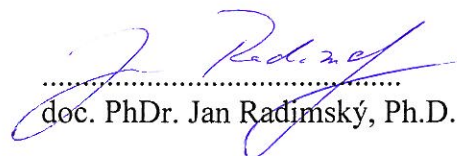
Práce je zpracována velmi kvalitně a pečlivě. K textu mám jen jednu komplexnější připomínku. Nesouhlasil bych tak úplně s tvrzením, že čeština nezná žádné principy časové souslednosti (s. 38) resp. s následnou hypotézou, že předčasnost je v souslednosti vyjadřována českým dokonavým slovesem. V příkladu *Il parlait de la femme qu'il avait vue*, přeloženém jako *Mluvil o ženě, kterou viděl* (s. 26), je podle mne v české verzi předčasnost dosti zřejmá i bez dalších příslovcí, protože ji signalizuje minulý čas. Současnost obou dějů je naopak v češtině signalizována časem přítomným (v závislé větě). To je zřejmé třeba z příkladů 3-4 na s. 38, kde předminulost vyjadřuje české nedokonavé sloveso v minulém čase. Souslednost dějů (v minulosti) by vyjadřovalo sloveso v čase přítomném: ... *řekl jsem, že přece Zemánek, jak si dobře pamatují, studuje biologii* (= *studuje* tu vyjadřuje děj současný s *řekl jsem*).

To je však námět k diskusi a nikterak to nesnižuje celkové vysoké kvality předkládané práce.

Po formální stránce práce odpovídá požadavkům.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **výbornou**.

doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.

V Českých Budějovicích, dne 20. května 2016